

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 555. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1834_539-txt-shoot-idm287.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Poetisk er nemlig i mine Øine ethvert *Ord*, som *levende* tiltaler det *Aandelige* hos Mennesket, *Poetisk* er Det og intet Andet, og Graden beroer deels paa Almindeligheden og deels paa Dybden af Indtrykket. I Følge den aandelige Trefoldighed i Mennesket er nu det *Poetiske Ord* ogsaa *tredobbelt*, eftersom det levende tiltaler enten *Indbildnings-Kraften*, eller *Hjertet*, eller *Forstanden* især, og ved Rim-Krøniken, som ved *Middel-Alderens* Poesi i det Hele, kan Talen egenlig kun være om det *Mellemste* eller det *Hjertelige*. Denne Deel af Poesien er nu vist nok den, der har den snevreste Virke-Kreds og staaer mest Fare for at miskiendes, da alle Folk vel har et Hjerte, saa56dant som det er, men med saa mangfoldig og tit uhyre Forskiel, at hvad der rører det Ene, spottes af det Andet, medens paa den anden Side Meget kan være hjerteligt uden at være poetisk, da de fleste Hjerter tage mest Deel i hvad der er det ikke. Uagtet derfor de fleste aldeles upoetiske, tomme og vandede Riim, uden Sammenligning er fra Forstands-Tiden, da det, især ved Hjelp af et Lexikon, er Smaa-Ting at skrive Rim i Tusind-Tal, saa har vi dog ogsaa en Slump fra Middel-Alderen, og da de gode hjertelige Rim hverken udmærke sig fra de Slette ved et høit Billed-Sprog, prægtige Lignelser eller spillende Vittighed, men kun med noget vist Dybere, Sødt og Levende, der langt bedre lader sig føle end beskrive, saa er det naturligt, at Æsthetikerne tit kaste dem i Dyngte med de Slette. Denne Skiæbne har da især den gode Deel af Rim-Krønikerne havt og det er først ganske nylig, Man har opdaget, der dog ogsaa i *Vaces*, *Layamons*, den *Brunsvigske* og nogle andre Rim-Krøniker fandtes Endeel, som var godt at giemme, saa det lader sig nemt forklare, hvi ogsaa den Danske Rim-Krønike blev kastet som Feie-Skarn paa den Æsthetiske Mødding. Hermed er imidlertid, som Man let seer Kritiken ingenlunde retfærdiggjort, allermindst, naar jeg har Ret i at den *Danske* Rim-Krønike poetisk overgaaer alle Andre, saavidt som Bøgen alle andre Skov-Træer.